

Ze Svaté
křesťanské bible
Matoušovo evangelium
Kapitola 18-20

Matouš 18
Postavení v království
V tom čase
přišli k Ježíšovi učedníci
a řekli:
„Kdo je tedy největší
v Nebeském království?“
A On
si k sobě zavolal dítě
a postavil ho před ně
a řekl:
„Říkám vám pravdivě,
pokud se neproměňte
a nestanete se jako dítě,
nevstoupíte
do Království Božího.
Kdokoli
se sníží a bude
jako toto dítě, je největší
v Království Božím.
A kdokoli
přijme jedno takové dítě
v Mém jméně, přijímá Mne;
ale kdokoli přiměje
jednoho z těchto malých,
kteří ve Mě věří,
aby klopýtli,
Bude lepší pro něho
mít pověšený těžký mlýnský
kámen kolem krku.
Běda světu,
že
svádí k hříchu.
Je nevyhnutelné, že
jsme sváděni k hříchu;
ale běda tomu,
skrz něhož
svádění k hříchu přichází!
Pokud vás vaše ruka
či noha svádí
k hříchu, usekněte ji a
odhodte; je pro vás
lepší vstoupit do života
zmrzačený nebo chromý,
než mít dvě ruce

nebo dvě nohy a být uvržen
do věčného ohně.
Pokud vás vaše oko svádí
k hříchu, vyrvěte si ho
a odhodte ho;
je lepší pro vás
vstoupit do života s jedním
okem než mít dvě a být
uvržen do ohnivého pekla.
Mějte se na pozoru,
abyste nepohrdali
jediným z těchto maličkých,
řeknu vám, že
jejich andělé v Nebi
neustále hledí
do tváře Mému Otci,
který je v Nebi.
Syn Člověka
přišel zachránit, co
bylo ztraceno.
Co myslíte?
Když má člověk sto
ovcí a jedna z nich
zabloudí,
nenechá těch devadesát devět
v horách a
půjde hledat tu jedinou
zbloudilou?
Pokud ji najde,
řeknu vám popravdě,
bude se z ní radovat více
než z těch
devadesáti devíti, které
nazabloudily.
To není vůle
Vašeho Otce, který
je v Nebi, aby ten jeden
z maličkých zahynul.
Když váš bratr hřeší,
jděte a ukažte mu jeho chybu
v soukromí,
pokud vás poslouchá,
získali jste bratra.
Ale pokud vás
neposlouchá, vezměte
jednoho nebo dva
s sebou, aby ústa
dvou nebo tří lidí
mohla potvrdit
každý fakt.

Pokud odmítá
jim naslouchat,
řekněte to církvi
a pokud odmítá poslouchat
dokonce církev,
ať je pro Tebe jako
pohan
a výběrčí daní.
Říkám vám po pravdě,
cokoli vás připoutává
na zemi, bude vás
připoutávat v Nebi;
a od čehokoli se odpoutáte
na zemi, nebude
vás svazovat v Nebi.
Znovu vám říkám,
pokud se dva z vás shodnou
na něčem na Zemi
a požádají o to, bude
to pro ně uděláno Mým
Otcem, který je v Nebi.
Kdekoli se dva
nebo tři sejdou
v Mém jménu,
jsem v jejich středu.“
Potom přišel Petr
a řekl Mu: „Pane
jak často může
můj bratr hřešit proti mně,
abych mu odpustil?
Až sedmkrát?“
Ježíš mu řekl:
„Neříkám ti vskutku
až sedmkrát, ale
až sedmdesátkrát sedmkrát.
Z tohoto důvodu
může být Nebeské království
srovnáváno s králem,
který se rozhodl urovnat si
účty se svými otroky.
Když je začal
urovnávat,
jeden, který mu dlužil
deset tisíc hřiven,
byl k němu přiveden.
Ale protože neměl
prostředky na zaplacení,
jeho pán poručil,
aby byl prodán společně
s jeho ženou a dětmi

a vším, co měl,
aby mohlo být zapláceno.
Otrok
padl před ním tváří
k zemi
a řekl:
,Měj se mnou trpělivost
a já ti
všechno splatím.‘
A pán toho
služebníka cítil soucit
a propustil ho
a odpustil mu dluh.
Ale služebník
odešel a našel jednoho
ze svých spoluslužebníků,
který mu dlužil
sto denárů a
popadl ho a začal
škrtit a říkal:
,Vrať mi, co mi dlužíš.‘
Jeho spoluslužebník
padl na zem a
začal ho
prosit:
,Měj se mnou trpělivost
a já Ti zaplatím.‘
Ale on byl neústupný
a šel a uvrhl
ho do vězení dokud nebude
schopný splatit, co dluží.
Když jeho
spoluslužebníci viděli, co
se stalo, byli
hluboce zarmouceni
a řekli jejich pánovi
všechno, co se stalo.
Poté, co si ho nechal
předvolat, řekl mu pán:
,Otroku, odpustil jsem Ti
všechny dluhy, protože
jsi mě prosil.
Neměl bys mít také
slitování pro
svého spoluslužebníka
stejně jako
já jsem měl pro tebe?‘
A jeho pán
nevidíc zlostí,
předal ho

žaláříkům
dokud nebude schopný
splatit vše, co mu dluží.“

Matouš 19
Poté k Němu nějaké děti
byly přivedeny,
aby ne ně mohl položit
ruku a požehnat je;
a učedníci
je kárali.
Ale Ježíš řekl:
,,Nechte děti být
a nebraňte jim,
aby ke Mně přišli;
neboť Království nebeské
náleží takovým jako jsou oni.“
Poté, co na ně
položil své ruce,
odešel.
A kdosi přišel
k Němu a řekl: „Učiteli,
jakou dobrou věc
bych měl udělat, abych
dosáhl života věčného?“
A On mu řekl:
,,Proč se mě ptáš,
co je dobré?
Je pouze jeden,
kdo je dobrý; ale
pokud si přeješ vstoupit do
života, dodržuj Příkázání.“
Řekl Mu:
,,Která?“
A Ježíš řekl:
,,Nedopustíš se vraždy,
nedopustíš se
cizoložství,
nebudeš krást,
nebudeš
falešně svědčit.
Cti svého otce
a matku a
miluj svého souseda
jako sama sebe.“
Mladý muž mu řekl:
,,Všechny tyto věci
dodržuji;
čeho se mi ještě nedostává?“
Ježíš mu řekl:

,,Pokud si přeješ být celistvý,
jdi a prodej
svůj majetek
a dej ho chudým,
a budeš mít
poklad v Nebi;
a pojď a následuj Mě.“
Ale když mladý
muž uslyšel toto prohlášení,
zarmoucený odešel;
protože vlastnil
mnoho majetku.
A Ježíš řekl
svým učedníkům:
,,Vskutku říkám vám,
je těžké pro bohatého muže
vstoupit
do Nebeského království.
Znovu říkám vám,
je snadnější pro velblouda
projít
uchem jehly než
pro bohatého muže vstoupit
do Království Božího.“
Když to učedníci
uslyšeli, byli
velice překvapení
a řekli: „Kdo
tedy může být zachráněn?“
Dívajíc se na ně,
řekl jim Ježíš:
,,S lidmi je to nemožné,
ale s Bohem
je možné vše.“
Potom mu
řekl Petr: „Hle,
všeho jsme zanechali
a následovali Tě;
co tedy bude pro nás?“
A Ježíš jim řekl,
,,Vskutku, říkám vám,
že vy, kteří
jste mě následovali,
po čase zmrtvýchvstání, až
Syn Člověka bude sedět
na Jeho zářivém trůně,
vy také budete sedět na
dvanácti trůnech, pro
dvanáct rodů Izraele.
A každý,

kdo opustil svůj dům
nebo bratry či sestry
nebo otce či matku
nebo děti či farmu kvůli
mému jménu, obdrží
mnohokrát více,
a zdědí život věčný.
Ale mnozí,
kteří jsou první, budou
poslední a poslední první.“
Matouš 20
Království Boží
je jako
vlastník půdy,
který vyšel časné
ráno, aby najmul
pomocníky pro svou vinici.
Když se dohodl
s pomocníky
na denáru za den,
poslal je
do své vinice.
A vyšel
asi po třech hodinách
a viděl ostatní, jak stojí
nečinně na tržišti;
a těmto řekl:
„Jděte také
na vinici,
a cokoli je po právu.
dám vám.“
A tak šli.
A opět vyšel
po šesti
a devíti hodinách,
a udělal to samé.
A asi
po jedenácti hodinách
přišel a uviděl
ostatní tam postávat
a řekl jim:
„Proč zde
stále postáváte
celý dlouhý den?“
Oni mu řekli
„Protože nikdo si nás nenajal.“
Řekl jim:
„Jděte také na vinici.“
Když přišel večer,
vlastník vinice

řekl předákovi:
„Zavolej pracovníky a
vyplat' jim mzdu,
začni od poslední
skupiny k první.“
Když přišli ti najatí
po jedenácti hodinách,
každý dostal
denár.
Když přišli ti, kteří byli
najatí první, mysleli,
že by měli dostat více,
ale každý z nich
dostal také denár.
Když ho dostali,
reptali
na majitele
říkajíc:
„Tito poslední muži
pracovali pouze hodinu,
a ty jsi je učinil
rovnými s námi, kteří
jsme těžce pracovali
a snášeli spalující
denní horko.“
Ale on odpověděl
a řekl jednomu z nich:
„Příteli, nedělám vám
nic špatného, nedohodli
jsme se
na denáru?
Vezměte si, co je vaše
a jděte, ale já si přeji
dát tomu poslednímu muži
stejně jako vám.
Nemám snad právo
dělat, co si přeji
s tím, co mi patří?
Nebo jsou vaše oči žárlivé,
protože jsem štedrý?“
„Tak poslední budou první
a první budou poslední.“